

13 DECEMBER 1974. - Verdrag van Athene van 1974 betreffende het vervoer van passagiers en hun reisgoed over zee.

Tekst

Artikel 1. Begripsomschrijvingen.

In dit Verdrag worden de volgende uitdrukkingen in de hieronder omschreven betekenis gebruikt:

1.

a) " vervoerder " betekent een persoon door wie of voor rekening van wie een vervoersovereenkomst werd gesloten, ongeacht het feit of het vervoer inderdaad door hem dan wel door een in de plaats gestelde vervoerder wordt verricht;

b) " in de plaats gestelde vervoerder " betekent een andere persoon dan de vervoerder, of het nu de eigenaar, de bevrachter of de exploitant van het schip betreft, die geheel of gedeeltelijk het vervoer feitelijk verricht;

2. " vervoersovereenkomst " betekent een door een vervoerder of voor zijn rekening gesloten overeenkomst, voor het vervoer over zee van een passagier of, in voorkomende gevallen, van een passagier en zijn reisgoed;

3. " schip " betekent uitsluitend een zeegaand vaartuig met uitzondering van elk luchtkussenvaartuig;

4. " passagier " betekent iedere persoon vervoerd op een schip :

a) krachtens een vervoersovereenkomst, of

b) die met toestemming van de vervoerder een voertuig of levende dieren begeleidt, waaromtrent een niet onder dit verdrag vallende overeenkomst voor goederenvervoer is gesloten;

5. " reisgoed " betekent elk voorwerp of voertuig door de vervoerder vervoerd krachtens een vervoersovereenkomst met uitzondering van :

a) goederen of voertuigen vervoerd krachtens een charter-partij, een cognossement of een overeenkomst welke hoofdzakelijk het vervoer van goederen betreft, en

b) levende dieren;

6. " kajuitreisgoed " is het reisgoed dat zich in de kajuit van de passagier bevindt of dat in zijn bezit is of dat hij nog onder zijn hoede of toezicht heeft. Behalve voor de toepassing van paragraaf 8 van dit artikel en van artikel 8 omvat het kajuitreisgoed het reisgoed dat de passagier in of op zijn voertuig heeft;

7. " verlies of beschadiging van reisgoed " omvat eveneens het materiële nadeel voortvloeiende uit het feit dat het reisgoed niet binnen een redelijke periode te rekenen vanaf de aankomst van het schip waarop het reisgoed is vervoerd of had moeten worden vervoerd, aan de passagier werd afgeleverd, maar omvat niet de vertraging voortvloeiende uit arbeidsconflicten;

8. " vervoer " heeft betrekking op de volgende periodes :

a) wat de passagier en zijn kajuitreisgoed betreft, de periode gedurende welke de passagier en/of zijn kajuitreisgoed zich aan boord van het schip bevinden, gedurende het in- en ontschepen en de periode tijdens welke de passagier en zijn kajuitreisgoed te water worden vervoerd van de kade naar het schip of omgekeerd indien de prijs van dit vervoer begrepen is in die van het biljet of indien het vaartuig dat voor dat bijkomend vervoer wordt gebruikt, door de vervoerder ter beschikking van de passagier werd gesteld. Het vervoer omvat wat de passagier betreft echter niet de periode tijdens welke deze zich in een zeestation of op een kade of ander havenwerk bevindt;

b) wat het kajuitreisgoed betreft, eveneens de periode tijdens welke de passagier zich in een zeestation of op een kade of ander havenwerk bevindt als dit reisgoed door de vervoerder of zijn aangestelde of lasthebber werd overgenomen en nog niet aan de passagier werd terugbezorgd.

c) wat ander reisgoed dan kajuitreisgoed betreft, de periode begrepen tussen het tijdstip waarop de

vervoerder, zijn aangestelde of lasthebber het reisgoed te land of aan boord heeft overgenomen en het tijdstip waarop het door de vervoerder, diens aangestelde of lasthebber werd teruggegeven;

9. " internationaal vervoer " is elk vervoer waarvan volgens de vervoersovereenkomst de plaats van vertrek en die van bestemming in twee verschillende Staten liggen of in één enkele Staat als er volgens de vervoersovereenkomst of het voorziene vaarplan een tussenliggende aanloophaven in een andere Staat is.

10. " Organisatie " betekent de Intergouvernementele Maritieme Consultatieve Organisatie.

Art. 2. _ Toepassingsgebied.

1. Dit Verdrag is op elk internationaal vervoer van toepassing indien :

a) het schip de vlag voert van een verdragsluitende Staat of indien het in een dergelijke Staat is geregistreerd, of

b) de vervoersovereenkomst in een verdragsluitende Staat werd opgemaakt, of

c) volgens de vervoersovereenkomst de vertrek- of bestemmingsplaats gelegen is in een verdragsluitende Staat.

2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel is dit Verdrag niet van toepassing als het vervoer onderworpen is aan een stelsel van burgerlijke aansprakelijkheid waarin is voorzien door de bepalingen van elk ander internationaal verdrag betreffende het vervoer van reizigers of reisgoed met een ander vervoermiddel, voor zover die bepalingen op het zeevervoer moeten worden toegepast.

Art. 3. Aansprakelijkheid van de vervoerder.

1. De vervoerder is aansprakelijk voor het nadeel dat voortvloeit uit de dood of het letsel en uit verlies of beschadiging van het reisgoed als het feit dat het nadeel heeft veroorzaakt, zich heeft voorgedaan tijdens het vervoer en de vervoerder of zijn aangestelden of lasthebbers in de uitoefening van hun taak daaraan schuld hebben.

2. Het bewijs dat het feit dat het nadeel heeft veroorzaakt, zich heeft voorgedaan tijdens de reis, en het bewijs van de omvang van het nadeel vallen ten laste van de eiser.

3. Er is een vermoeden van schuld of nalatigheid in hoofde van de vervoerder of zijn aangestelden of lasthebbers bij de uitoefening van hun taak, tenzij het tegendeel wordt bewezen, als de dood of de letsels van de passagier of het verlies of de beschadiging van kajuitreisgoed rechtstreeks of onrechtstreeks voortvloeien uit een schipbreuk, aanvaring, stranding, ontploffing of brand of uit een gebrek van het schip. Met betrekking tot het verlies of de beschadiging van ander reisgoed is er een vermoeden van een dergelijke schuld, tenzij het tegendeel wordt bewezen, ongeacht de aard van het feit dat het verlies of de beschadiging heeft veroorzaakt. In alle andere gevallen zal de eiser het bestaan van de schuld of van de nalatigheid moeten bewijzen.

Art. 4. In de plaats gestelde vervoerder.

1. Indien het vervoer geheel of gedeeltelijk aan een in de plaats gestelde vervoerder wordt toevertrouwd, blijft de vervoerder niettemin aansprakelijk voor het volledige vervoer overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag. Bovendien zijn de in de plaats gestelde vervoerder en zijn aangestelden en lasthebbers onderworpen aan de bepalingen van dit Verdrag en zij kunnen zich erop beroepen voor het gedeelte van het vervoer dat door hen zelf is verricht.

2. De vervoerder is met betrekking tot het door de in de plaats gestelde vervoerder verrichte vervoer aansprakelijk voor de handelingen en het verzuim van laatstgenoemde en van diens aangestelden en lasthebbers in de uitoefening van hun taak.

3. Elke bijzondere overeenkomst waarbij de vervoerder verplichtingen op zich neemt welke niet bij het Verdrag opgelegd zijn of aan rechten verzaakt welke dit Verdrag hem toekent, zal ten opzichte van de in de plaats gestelde vervoerder slechts gevolg hebben als deze laatste daar uitdrukkelijk en schriftelijk zijn instemming mee betuigt heeft.

4. Wanneer de vervoerder en de in de plaats gestelde vervoerder aansprakelijk zijn, is er solidaire aansprakelijkheid.

5. Geen enkele bepaling van dit artikel mag inbreuk maken op het recht op verhaal van de vervoerder en van de in de plaats gestelde vervoerder.

Art. 5. Waardevolle voorwerpen.

De vervoerder is niet aansprakelijk voor verlies of beschadiging van geld, verhandelbare effecten, goud, zilverwerk, juwelen, bijouerieën, kunstvoorwerpen of andere waardevolle zaken, tenzij die waardevolle voorwerpen bij hem werden gedeponneerd en hij het ermee eens was om die veilig te bewaren, in welk geval zijn aansprakelijkheid beperkt is tot het bedrag bepaald in artikel 8, paragraaf 3, tenzij een hogere aansprakelijkheidsgrens overeenkomstig artikel 10, paragraaf 1, in gemeen overleg werd vastgesteld.

Art. 6. Schuld van de passagier.

Indien de vervoerder bewijst dat de dood of het letsel van de passagier, het verlies of de beschadiging van het reisgoed rechtstreeks of onrechtstreeks te wijten zijn aan de schuld van de passagier, kan de rechtbank waarbij de zaak aanhangig is gemaakt, overeenkomstig de bepalingen van zijn nationale wet de vervoerder geheel of gedeeltelijk van zijn aansprakelijkheid ontheffen.

Art. 7. Aansprakelijkheidsgrens in geval van letsel.

1) (De aansprakelijkheid van de vervoerder voor de dood of voor letsels van een passagier is, in elk geval, beperkt tot een bedrag van 46 666 rekeneenheden per vervoer. Indien de schadevergoeding volgens de wetgeving van de rechtbank waarbij de zaak aanhangig is gemaakt kan worden vastgelegd in de vorm van een rente, kan het kapitaal van die rente deze limiet niet overschrijden.) <V 1976-11-19/31, art. 2, 002; Inwerkingtreding : 13-09-1989>

2) Ongeacht de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel kan de nationale wetgeving van elke Verdragsluitende Staat ten opzichte van vervoerders die staatsonderdaan zijn, een hogere aansprakelijkheidsgrens per hoofd vastleggen.

Art. 8. <V 1976-11-19/31, art. 2, 002; Inwerkingtreding : 13-09-1989> 1. De aansprakelijkheid van de vervoerder in geval van verlies van of schade aan kajuitreisgoed is in elk geval beperkt tot 833 rekeneenheden per vervoer en per passagier.

2. De aansprakelijkheid van de vervoerder in geval van verlies van of schade aan voertuigen met inbegrip van alle reisgoed vervoerd of op het voertuig is in elk geval beperkt tot 3 333 rekeneenheden per voertuig en per vervoer.

3. De aansprakelijkheid van de vervoerder in geval van verlies van of schade aan reisgoed ander dan bedoeld in paragraaf 1 en 2 van dit artikel is in elk geval beperkt tot 1 200 rekeneenheden per passagier en per vervoer.

4. De vervoerder en de passagier kunnen vrijstelling van aansprakelijkheid van de vervoerder bedingen voor een bedrag van hoogstens 117 rekeneenheden in geval van schade aan een voertuig en van hoogstens 13 rekeneenheden per passagier in geval van verlies van of schade aan ander reisgoed. Deze zal worden afgetrokken van het verlies- of schadebedrag.

Art. 9. <V 1976-11-19/31, art. 2, 002; Inwerkingtreding : 13-09-1989>

Rekeneenheden of munteenheden en de omrekening.

1. De rekeneenheid bedoeld in dit Verdrag is het bijzonder trekkingsrecht zoals is omschreven door het Internationaal Monetair Fonds. De bedragen vermeld in de artikelen 7 en 8 worden omgerekend in de nationale munteenheid van de Staat van de rechtbank waarbij de zaak aanhangig is, op de datum van de uitspraak of de datum overeengekomen tussen de partijen. De waarde van de nationale munteenheid, uitgedrukt in bijzondere trekkingsrechten van een Staat die Partij is bij het

Internationaal Monetair Fonds wordt berekend overeenkomstig de waarderingsmethode die door het Internationaal Monetair Fonds op de desbetreffende datum wordt toegepast voor zijn eigen verrichtingen en transacties. De waarde van de nationale munteenheid, uitgedrukt in bijzondere trekkingsrechten van een Staat die geen lid is van het Internationaal Monetair Fonds wordt berekend op een door die Staat vastgelegde wijze.

2. Niettemin kan een Staat die geen lid is van het Internationaal Monetair Fonds en wiens wetgeving de toepassing van de bepaling en van paragraaf 1 van dit artikel niet toelaat, op het tijdstip van bekrachtiging of toetreding of op enig tijdstip nadien verklaren dat de beperkingen van aansprakelijkheid voorzien in dit Verdrag en toepasselijk op zijn grondgebied, als volgt worden vastgelegd :

- a) wat betreft artikel 7, paragraaf 1, 700 000 monetaire eenheden;
- b) wat betreft artikel 8, paragraaf 1, 12 500 monetaire eenheden;
- c) wat betreft artikel 8, paragraaf 2, 50 000 monetaire eenheden;
- d) wat betreft artikel 8, paragraaf 3, 18 000 monetaire eenheden;
- e) wat betreft artikel 8, paragraaf 4, zal de vrijstelling van aansprakelijkheid van de vervoerder een bedrag van 1 750 monetaire eenheden in geval van schade aan een voertuig en een bedrag van 200 monetaire eenheden per passagier in geval van verlies van of schade aan ander reisgoed, niet te boven gaan.

De in deze paragraaf bedoelde monetaire eenheid komt overeen met vijftien en een halve milligram goud van een gehalte van negenhonderd duizendste fijn. De omrekening van deze bedragen in de nationale munt geschiedt volgens de wet van de betrokken Staat.

3. De in de laatste zin van paragraaf 1 genoemde berekening en de in paragraaf 2 genoemde omrekening geschieden op zodanige wijze dat in de nationale munt van de Staat zo veel mogelijk dezelfde werkelijke waarde tot uitdrukking komt voor de bedragen genoemd in de artikelen 7 en 8, als daarin uitgedrukt in rekeneenheden. Bij nederlegging van een in artikel III bedoelde akte en telkens wanneer een verandering optreedt in hun wijze van berekening ingevolge de eerste paragraaf, of in het resultaat van de omrekening ingevolge de tweede paragraaf, delen de Staten de depositaris hun wijze van berekening of het resultaat van de omrekening mede.

Art. 10. Aanvullende bepalingen inzake aansprakelijkheidsgrenzen.

- 1) De vervoerder en de passagiers kunnen uitdrukkelijk en schriftelijk hogere aansprakelijkheidsgrenzen overeenkomen dan de bij de artikelen 7 en 8 bepaalde.
- 2) De moratoire interesten en gerechtskosten zijn niet begrepen in de onder de artikelen 7 en 8 bepaalde aansprakelijkheidsgrenzen.

Art. 11. Vrijstellingen en grenzen die door de aangestelden van de vervoerder kunnen worden ingeroepen.

Indien een rechtsvordering tegen een aangestelde of lasthebber van de vervoerder of van de in de plaats gestelde vervoerder wordt ingesteld wegens in dit Verdrag bedoelde beschadiging, kan die aangestelde of lasthebber, indien hij bewijst dat hij in de uitoefening van zijn functie heeft gehandeld, de vrijstellingen en aansprakelijkheidsgrenzen inroepen welke door de vervoerder of de in de plaats gestelde vervoerder krachtens dit Verdrag kunnen worden ingeroepen.

Art. 12. Samenloop van schuldvorderingen.

- 1) Als de in de artikelen 7 en 8 vastgestelde aansprakelijkheidsgrenzen in werking treden, worden ze toegepast op de totale som van de schadevergoeding welke kan worden verkregen in het raam van alle aansprakelijkheidsvorderingen die worden ingesteld in geval van dood of letsels van een passagier of verlies of beschadiging van zijn reisgoed.
- 2) Voor het vervoer door een in de plaats gestelde vervoerder kan de totale som van de schadevergoeding die kan worden verkregen van de vervoerder, en van de in de plaats gestelde

vervoerder, alsook van hun aangestelden en lasthebbers die handelen in de uitoefening van hun taak, niet hoger zijn dan de hoogste vergoeding die de vervoerder of de in de plaats gestelde vervoerder krachtens dit Verdrag kan worden opgelegd, onder voorbehoud dat geen van de vermelde personen aansprakelijk kan worden gesteld voor een hoger bedrag dan de grens die voor hem van toepassing is.

3) In elk geval waarin een aangestelde of een lasthebber van de vervoerder of van de in de plaats gestelde vervoerder krachtens artikel 11 van dit Verdrag zich kan beroepen op de in de artikelen 7 en 8 bedoelde aansprakelijkheidsgrenzen, kan de totale som van de schadevergoeding welke kan worden verkregen van de vervoerder of, in voorkomende gevallen, van de in de plaats gestelde vervoerder en van de aangestelde of lasthebber, die grenzen niet overschrijden.

Art. 13. Verval van het recht op beperkte aansprakelijkheid.

1) Het voordeel van de in de artikelen 7 en 8 en in paragraaf 1 van artikel 10 bepaalde aansprakelijkheidsgrenzen vervalt voor de vervoerder indien bewezen is dat de schade voortvloeit uit een handeling of een verzuim van de vervoerder, hetzij met de bedoeling die schade te veroorzaken, hetzij uit roekeloosheid en wetend dat de schade waarschijnlijk daaruit zou voortvloeien.

2) De aangestelde of de lasthebber van de vervoerder of van de in de plaats gestelde vervoerder kan zich niet beroepen op deze aansprakelijkheidsgrenzen indien bewezen is dat de schade voortvloeit uit een handeling of verzuim van die aangestelde of lasthebber, hetzij met de bedoeling deze schade te veroorzaken, hetzij uit roekeloosheid en wetend dat de schade waarschijnlijk daaruit zou voortvloeien.

Art. 14. Grond van de vorderingen.

In geval van dood of letsel van de passagier of van verlies of beschadiging van het reisgoed kan tegen de vervoerder of de in de plaats gestelde vervoerder geen vordering tot schadevergoeding worden ingesteld dan op grond van dit Verdrag.

Art. 15. Kennisgeving van verlies of beschadiging van reisgoed.

1. De passagier moet een schriftelijke kennisgeving richten aan de vervoerder of diens lasthebber :

- a) in geval van zichtbare beschadiging van reisgoed :
 - i) voor kajuitreisgoed, vóór de ontscheping van de passagier of op het tijdstip van de ontscheping;
 - ii) voor ander reisgoed, vóór of op het tijdstip van het afleveren;
- b) in geval van verborgen schade aan het reisgoed of verlies daarvan, binnen 15 dagen na de datum van de ontscheping of van de aflevering of na de datum waarop die aflevering had moeten plaatsvinden.

2. Indien de passagier de bepalingen van dit artikel niet naleeft, wordt hij - tenzij het tegendeel wordt bewezen - verondersteld zijn reisgoed in goede staat te hebben ontvangen.

3. Schriftelijke kennisgeving is overbodig indien de staat van het reisgoed bij het in ontvangsnemen ervan op tegenspraak werd vastgesteld of onderzocht.

Art. 16. Verjaringstermijn voor de vordering tot schadevergoeding.

1. Elke vordering tot vergoeding van het nadeel voortvloeiende uit de dood of een letsel van de passagier, of uit verlies of beschadiging van het reisgoed, verjaart na een termijn van twee jaar.

2. De verjaringstermijn begint te lopen :

- a) wat letsel betreft, vanaf de datum van ontscheping van de passagier;
- b) wat het overlijden tijdens het vervoer betreft, vanaf de datum waarop de passagier had moeten ontschepen en, in geval van een tijdens het vervoer opgelopen letsel dat de dood van de passagier na zijn ontscheping tot gevolg heeft, vanaf de datum van het overlijden; de verjaringstermijn mag evenwel niet langer zijn dan 3 jaar te rekenen vanaf de datum van ontscheping;

c) in geval van verlies of beschadiging van reisgoed, vanaf de ontschepingsdatum of de datum waarop deze had moeten plaatsvinden, waarbij de laatste van die twee data in aanmerking wordt genomen.

3. De wet van het land van de rechtbank waarbij de zaak aanhangig is gemaakt, bepaalt de redenen van schorsing en stuiting van de verjaring, maar in geen geval kan een vordering worden ingesteld na verloop van een termijn van drie jaar te rekenen vanaf de datum van de ontschepping van de passagier of van de datum waarop die had moeten plaatsvinden, waarbij de laatste van die twee data in aanmerking wordt genomen. 4. Ongeacht de bepalingen van de paragrafen 1, 2 en 3 van dit artikel kan de verjaringstermijn worden verlengd ingevolge een verklaring van de vervoerder of een overeenkomst die tussen de partijen wordt gesloten nadat de schade is voorgevallen. De verklaring en de overeenkomst moeten uit een geschrift blijken.

Art. 17. Bevoegde rechtsmacht.

1. Een vordering ingesteld overeenkomstig dit Verdrag wordt naar keuze van de eiser aanhangig gemaakt bij een van de hieronder opgesomde rechtbanken, op voorwaarde dat deze gelegen is in een verdragsluitende Staat :

a) de rechtbank van de gewone verblijfplaats of van de plaats van de hoofdinrichting van de verweerder;

b) de rechtbank van de plaats van vertrek of van bestemming, bepaald in de vervoersovereenkomst;

c) een rechtbank van de Staat van de woonplaats of van de gewone verblijfplaats van de eiser indien de verweerder aldaar een bedrijfszetel heeft en aan de rechtsmacht van die Staat is onderworpen;

d) een rechtbank van de Staat waar de vervoersovereenkomst is gesloten, indien de verweerder aldaar een bedrijfszetel heeft en aan de rechtsmacht van die Staat is onderworpen.

2. Na het voorval dat de schade heeft veroorzaakt, kunnen de partijen overeenkomen aan welke rechtsmacht of aan welk scheidsgerecht het geschil moet worden onderworpen.

Art. 18. Ongeldigheid van contractuele bepalingen.

Elk contractueel beding dat is overeengekomen vóór het voorval dat de dood of een letsel van de passagier of verlies of beschadiging van zijn reisgoed heeft veroorzaakt en dat de vervoerder van zijn aansprakelijkheid ten opzichte van de passagier ontheft of voorziet in een lagere aansprakelijkheidsgrens dan is bepaald in dit Verdrag, met uitzondering van die bepaald in artikel 8, paragraaf 4, of nog de bewijslast die op de vervoerder rust, omkeert, dan wel tot gevolg heeft dat de in artikel 17, paragraaf 1, omschreven keuze wordt beperkt, is nietig, maar de nietigheid van dit beding heeft niet de nietigheid tot gevolg van de vervoersovereenkomst, die onderworpen blijft aan de bepalingen van dit Verdrag.

Art. 19. Andere verdragen betreffende de beperking van aansprakelijkheid.

Dit Verdrag laat onverlet de rechten en verbintenissen van de vervoerder, de in de plaats gestelde vervoerder en hun aangestelden of lasthebbers, zoals die zijn omschreven in de internationale Verdragen betreffende de beperking van aansprakelijkheid van scheepseigenaars.

Art. 20. Nucleaire schade.

Niemand kan volgens dit Verdrag aansprakelijk worden gesteld voor schade voortvloeiend uit een nucleair ongeval :

a) indien de exploitant van een nucleaire installatie aansprakelijk is voor dergelijke schade, ofwel krachtens bepalingen van het Verdrag van Parijs van 29 juli 1960 betreffende de burgerlijke aansprakelijkheid op het gebied van atoomenergie, zoals dat is gewijzigd door het aanvullend Protocol van 28 januari 1964, ofwel krachtens het Verdrag van Wenen van 21 mei 1963 op de

burgerlijke aansprakelijkheid voor nucleaire schade;

b) indien de exploitant van een nucleaire installatie aansprakelijk is voor dergelijke schade krachtens een nationale wetgeving betreffende de aansprakelijkheid voor dergelijke schade, op voorwaarde dat die wetgeving ten opzichte van de personen die dergelijke schade kunnen ondergaan, in elk opzicht even voordelig is als de Verdragen van Parijs of Wenen.

Art. 21. Commercieel vervoer door rechtspersonen.

Dit Verdrag is van toepassing op het commercieel vervoer dat door Staten of andere publiekrechtelijke rechtspersonen wordt verricht krachtens een vervoersovereenkomst als bepaald in artikel 1.

Art. 22. Verklaring van niet-toepassing.

1. Bij de toetreding tot of de ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van dit Verdrag kan elke Partij schriftelijk verklaren dat zij de bepalingen van dit Verdrag niet zal toepassen wanneer de passagier en de vervoerder onderdanen zijn van die Partij.

2. Elke verklaring gedaan krachtens paragraaf 1 van dit artikel kan te allen tijde worden ingetrokken door een schriftelijke kennisgeving aan de Secretaris-Generaal van de Organisatie.

Art. 23. Ondertekening, bekrachtiging en toetreding.

1. Dit Verdrag staat open voor ondertekening in de zetel van de Organisatie tot 31 december 1979 en blijft daarna openstaan voor toetreding.

2. Staten kunnen partij worden bij dit Verdrag door :

- a) ondertekening zonder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring;
- b) ondertekening onder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, gevolgd door bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring;
- c) toetreding.

3. Bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding geschiedt door de neerlegging van een officiële daartoe strekkende akte bij de Secretaris-Generaal van de Organisatie.

Art. 24. Inwerkingtreding.

1. Dit Verdrag treedt in werking op de negentigste dag na de datum waarop 10 Staten het ofwel hebben ondertekend zonder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, ofwel een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding hebben neergelegd.

2. Voor een Staat die dit Verdrag nadien ondertekent zonder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, of die een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding neerlegt, treedt dit Verdrag in werking op de negentigste dag na de datum van de ondertekening of de neerlegging.

Art. 25. Opzegging. 1. Dit Verdrag kan te allen tijde worden opgezegd door een Staat die partij is bij dit Verdrag vanaf de datum waarop het Verdrag voor die Partij in werking is getreden.

2. Opzegging geschiedt door de neerlegging van een akte bij de Secretaris-Generaal van de Organisatie, die alle andere Partijen op de hoogte stelt van de ontvangst van de opzeggingsakte en van de datum waarop deze is ontvangen.

3. De opzegging wordt van kracht een jaar na de datum van neerlegging van de opzeggingsakte of zoveel later als in de akte is vermeld.

Art. 26. Herziening en wijziging.

1. Een conferentie tot herziening of wijziging van dit Verdrag kan door de Organisatie worden bijeengeroepen.

2. De Organisatie roept een conferentie van de Partijen bij dit Verdrag bijeen ter herziening of

wijziging ervan, op verzoek van ten minste eenderde van de Partijen.

3. Iedere Staat die Partij wordt bij dit Verdrag na de inwerkingtreding van een amendement aangenomen door een conferentie die is bijeengeroepen overeenkomstig de bepalingen van dit artikel, is gebonden door het aldus gewijzigde Verdrag.

Art. 27. Depositaris.

1. Dit Verdrag wordt neergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Organisatie.

2. De Secretaris-Generaal van de Organisatie :

a) stelt alle Staten die dit Verdrag hebben ondertekend of daartoe zijn toegetreden, in kennis van :

i) elke nieuwe ondertekening en elke neerlegging van een akte, alsmede de datum daarvan;

ii) de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag;

iii) elke opzegging van dit Verdrag en de datum waarop die van kracht wordt;

b) doet voor eensluitend gewaarmerkte afschriften van dit Verdrag toekomen aan alle Staten die dit Verdrag hebben ondertekend en aan alle Staten die ertoe zijn toegetreden.

3. Zodra dit Verdrag in werking is getreden, wordt een voor eensluitend gewaarmerkt afschrift ervan door de Secretaris-Generaal van de Organisatie toegezonden aan het Secretariaat van de Organisatie der Verenigde Naties ter registratie en publikatie, overeenkomstig artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties.

Art. 28. Talen. Dit Verdrag is in een enkel oorspronkelijk exemplaar opgesteld in de Engelse en de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek. Een officiële vertaling ervan in het Spaans en het Russisch wordt gemaakt door toedoen van de Secretaris-Generaal van de Organisatie en neergelegd bij het ondertekende origineel.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN TE ATHENE, de dertiende december negentienhonderdvierenzeventig.

Het Verdrag werd ondertekend door de volgende Staten : Duitsland (Bondsrep.), Griekenland, Joegoslavië, Polen, Verenigd Koninkrijk, Zwitserland.